

ŚRODA POPIELCOWA

**DUSZPASTERSTWO WIERNYCH TRADYCJI ŁACIŃSKIEJ
W ARCHIDIECEZJI WROCŁAWSKIEJ**

2020

”Popiół jest symbolem znikomości świata oraz pokory i pokuty. Poddając się obrzędowi posypania głów popiołem, uznajemy publicznie naszą grzeszność i wyrażamy chęć poprawy. Na mocy zasług Kościoła otrzymujemy pomoc Bożą do gorliwego odbycia Wielkiego Postu”

Mszal Rzymski, Wydawnictwo Pallotinum, Poznań, 1963

Niniejszy mszałik przygotowany jest w celu wyjaśnienia obrzędów i edukacji liturgicznej wiernych. Teksty liturgiczne wraz z tłumaczeniami oraz grafiki pochodzą z:

- *Mszалу Rzymskiego z dodaniem nabożeństw nieszpornych* autorstwa O. Gaspara Lefebvre (Poznań 1932)
- *Mszalu Rzymskiego* autorstwa benedyktynów tynieckich (Poznań 1963)
- *Missale Romanum* wyd. Typis Polyglotis Vaticanis (1927) oraz Pustet (1899)
- *Cantus Selecti* (1957)
- *Liber Usualis* (1961)

W niektórych przypadkach wykorzystano cyfrową wersję powyższych tekstów opublikowaną na portalu divinumofficium.com.

Teksty czytań opatrzone komentarzem i wyjaśnieniem zaczerpnięto z *Biblii Tysiąclecia Online* (Poznań 2003). Zostały one wykorzystane na mocy prawa cytatu. (art. 29. Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych) Prawa autorskie do nich posiada wyd. Pallotinum. Tekst Biblii Tysiąclecia jest oficjalnym tekstem Kościoła w Polsce zatwierdzonym do stosowania w liturgii.

opracowanie: Piotr Matuszak
nadzór merytoryczny ks. dr Ireneusz Bakalarczyk
skład i łamanie: Michał Siemaszko

email: tradycja@archidiecezja.wroc.pl

POŚWIĘCENIE POPIOŁU

Krótki opis co się będzie działo

Pieśń na wejście

1. **P** arce Dómi-ne, párce pó-pu-lo tú- o: ne in æ-térnum i-ra-scá-ris
 nó-bis. 1. Flectámus í-ram vín-di-cem, Plo-rémus ante Jú-di-cem; Clamémus
 ó-re súpli-ci, Di-cámus ómnes cérmu- i: R. Párce Dómine.

2. Nóstris mális offéndimus
Túam Déus cleméntiam
Effúnde nobis désuper
Remissor indulgéntiam. *℟. Parce Dómine.*

3. Dans témpus acceptáble,
Da lacrimárum rívilis
Laváre córdis víctimam,
Quam laéta adúrat cáritas. *℟. Parce Dómine.*

4. Audi, benígne Cónditor,
Nóstras préces cum flétibus
In hoc sácro jejúnio
Fúsas quadragenáριο. *℟. Parce Dómine.*

5. Scrutátor álme córdium,
Infirma tu scis vírium;
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam. *℟. Parce Dómine.*

Antyfona (Ps 68:17:2)

Exáudi nos, Dómine, quóniam benígna est
misericórdia tua: secúndum multitudínem
miseratiónum tuárum réspice nos, Dómine.

Salvum me fac, Deus: quóniam intra-
vérunt aquæ usque ad ánimam meam.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spiritui Sancto.

*℟. Sicut erat in principio, et nunc, et
semper, et in sæcula sæculórum. Amen.*

Wysłuchaj nas, Panie, gdyż łaskawe jest
miłosierdzie Twoje, w wielkiej litości
swojej wejrzyj na nas.

Wybaw mnie, Boże, bo wody doszły mi po
szyję.

*℣. Chwała Ojcu, i Synowi i Duchowi Świę-
temu.*

*℟. Jak była na początku, teraz i zawsze i na
wieki wieków. Amen.*

Antyfona 1. (Jl 2:13)

Immutémur habitu, in cínere et cilício: ie-
iunémus, et plorémus ante Dóminum: qu-
ia multum miséricors est dimíttre peccáta
nostra Deus noster.

Odmieńmy sposób życia, pokutujmy w
popiele i włosiennicy, poścmy i płaczymy
przed Panem, gdyż Bóg nasz jest pelen
miłosierdzia i gotów odpuścić nam nasze
grzechy.

Antyfona 2. (Jl 2:17, Est 13:17)

Inter vestibulum et altáre plorábunt sa-
cerdótes ministri Dómini, et dicent: Parce,
Dómine, parce pópulo tuo: et ne claudas
ora canéntium te, Dómine.

Między przedsionkiem a ołtarzem nie-
chaj płaczą kapłani, słudzy Pańscy, i niech
mówią: Przepuść, Panie, przepuść ludowi
Twojemu, a nie zamykaj ust śpiewającym
chwałę Twoją, Panie.

Responsorium (Est 13, Jl 2, Ps 78:9)

Emendémus in mélius, quæ ignoránte
peccávimus: ne, subito præoccupáti die
mortis, quærámus spátium pæniténtiæ, et
inveníre non póssimus.

Zmieńmy na lepsze wszystko to, czym
zgrzeszyliśmy w naszym zaślepieniu, aby-
śmy, gdy nas znienacka zaskoczy dzień
śmierci, nie szukali czasu na pokutę, kiedy

R. Atténde, Dómine, et miserére: quia peccávimus tibi.

V. Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

R. Atténde, Dómine, et miserére: quia peccávimus tibi.

V. Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto.

R. Atténde, Dómine, et miserére: quia peccávimus tibi.

go już nie będziemy mogli znaleźć.

R. Wejrzyj na nas, Panie, i zmiłuj się: albowiem zgrzeszyliśmy przeciw Tobie.

V. Wspomóż nas Boże, nasz Zbawicielu, i dla chwały imienia Twego wybaw nas, Panie.

R. Wejrzyj na nas, Panie, i zmiłuj się: albowiem zgrzeszyliśmy przeciw Tobie.

V. Chwała Ojcu, i Synowi, i Duchowi Świętemu.

R. Wejrzyj na nas, Panie, i zmiłuj się: albowiem zgrzeszyliśmy przeciw Tobie.

Pieśń

1. Posypmy głowy popiołem,
uderzmy przed Panem czołem;
Zapustne śmiechy na stronę,
cierniową wijmy koronę.

2. Posypmy głowy popiołem,
grzmi niebo głosem surowym:
"Pokutę czyńcie za grzechy,
na stronę teraz uciechy".

3. Posypmy głowy popiołem,
otoczmy Pana pospołem,
Bo Pański sąd sprawiedliwy,
a dla grzesznika straszliwy.

4. Posypmy głowy popiołem,
już Zbawca cierpieć gotowy,
Poność męki, katusze,
by nasze odkupić dusze.

5. Posypmy głowy popiołem,
o śmierci myślmy pospołem;
Nim głosu Twego wezwanie
na sąd Twój stawi nas, Panie.

6. Posypmy głowy popiołem,
z Chrystusem nieśmy krzyż społem,
Abyśmy z Nim zmartwychwstali
i hymn Mu chwały śpiewali

Modlitwa

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Concéde nobis, Dómine, præsídia milítiae cristiánæ sanctis inchoáre ieiúniis: ut, contra spirítales nequítias pugnatúri, continéntiae muniámur auxiliis. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

V. Pan z wami.

R. I z duchem twoim.

Módlmy się. Dozwól nam, Panie, przez post zająć stanowisko w chrześcijańskim boju, abyśmy zostali umocnieni wstrzeżnością do walki ze złym duchem. Przez Chrystusa, Pana naszego.

R. Amen.

ŚRODA POPIELCOWA

Stacja u św. Sabiny

Introit (Sap 11:24 11:25; 11:27, Ps 56:2)

Miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti
eórum quæ fecísti, dissimulans peccáta
hóminum propter pæniténtiam et parcens
illis: quia tu es Dóminus, Deus noster

Miserére mei, Deus, miserére mei: quóniam
in te confidit ánima mea.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

℞. Sicut erat in princípio, et nunc, et
semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Wszystkim okazujesz miłosierdzie, Panie,
i żadnego ze swych stworzeń nie masz w
nienawiści. Darowujesz grzechy ludziom,
aby się nawrócili, i przebaczasz im: albo-
wiem Ty jesteś Panem, Bogiem naszym.
Zmiłuj się nade mną, Boże, zmiłuj się nade
mną, bo Tobie ufa dusza moja.

℣. Chwała Ojcu, i Synowi i Duchowi Świę-
temu.

℞. Jak była na początku, teraz i zawsze i na
wieki wieków. Amen.

Kolekta

Præsta, Dómine, fidélibus tuis: ut ieiuniórum
veneránda sollémnia, et cóngrua pietáte
suscípiant, et secúra devotióne percurrant.

Udziel, Panie, wiernym Twoim łaski, aby
rozpoczęli ten czcigodny i uroczysty post
z należną pobożnością i przebyli go służąc
Tobie w pokoju.

Lekcja (Jl 2:12-19)

Słowami proroka Joela Kościół wzywa nas do postu i wewnętrznego nawrócenia. Pokuta, którą głosił Prorok, miała charakter społeczny. Podobnie Wielki Post jest okresem wspólnego postu i wspólnej modlitwy całego Kościoła.

Hæc dicit Dóminus: Convertímini ad me
in toto corde vestro, in ieiúnio, et in fle-
tu, et in planctu. Et scíndite corda ve-
stra, et non vestiménta vestra, et conver-
tímini ad Dóminum, Deum vestrum: quia
benígnus et miséricors est, pátiens, et
multæ misericórdiæ, et præstábilis super
malítia. Quis scit, si convertátur, et ignó-
scat, et relínquat post se benedictiónem,
sacrificium et libámen Dómino, Deo ve-
stro? Cánite tuba in Sion, sanctificáte iei-
únium, vocáte coetum, congregáte pópulum,
sanctificáte ecclésiám, coadunáte se-

To mówi Pan: Nawróćcie się do mnie całym
sercem waszym przez post, płacz i żal.
I rozdzierajcie serca wasze, a nie wasze
szaty. I nawróćcie się do Pana Boga waszego,
bo łaskawy jest i litościwy, cierpliwy i
wielkiego miłosierdzia, a współczujący w
nieszczęściu. Kto wie, może się odwróci i
wybaczy i zostawi po sobie błogosławieństwo
na ofiarę i płynną obiatę dla Pana Boga
waszego. Uderzcie w trąbę na Syjonie,
uświęćcie post, zwołajcie zgromadzenie,
zbierzcie lud, poświęćcie zebranie, w
jedno zbierzcie starców, zgromadźcie dzie-

nes, congregáte parvulos et sugéntes úbera: egrediátur sponsus de cubíli suo, et sponsa de thálamo suo. Inter vestibulum et altare plorábunt sacerdótes ministri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis nátiónes. Quare dicunt in pópulis: Ubi est Deus eórum? Zelátus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. Et respóndit Dóminus, et dixit populo suo: Ecce, ego mittam vobis fruméntum et vinum et óleum, et replebímmini eis: et non dabo vos ultra oppróbrium in géntibus: dicit Dóminus omnípótens.

ci i niemowlęta. Niech wynijdzie oblubieniec z łożnicy swojej, a oblubienica ze swej komnaty. Pomiędzy przedsionkiem a ołtarzem płakać będą kapłani, słudzy Pańscy, i mówić będą: «Przepuść, Panie, przepuść ludowi Twemu, a dziedzictwa Twego na wzgardę nie wydawaj, by mieli nad nimi panować poganie. Czemuż mówią pomiędzy narodami: Gdzież jest ich Bóg?» Zapłonał Pan miłością ku ziemi swojej i przepuścił swemu ludowi. I odpowiedział Pan, i rzekł ludowi swemu: Oto ja ześle wam pszenicę i wino, i oliwę, a nasycicie się nimi. I nie wydam was na wzgardę poganom – mówi Pan wszechmogący.

Graduał (Ps 56:2; 56:4)

Miserére mei, Deus, miserére mei: quóniam in te confidit ánima mea.

✠ Misit de coelo, et liberávit me, dedit in oppróbrium conculcántes me.

Zmiłuj się nade mną, Boże, zmiłuj się nade mną, bo Tobie ufa dusza moja.

✠ Sięgnął nieba i wybawił mnie, hańbą okrył tych, co mnie dręczą.

Traktus (Ps 102:10; 78:8-9)

Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis

Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. Hic genuflectitur

✠ Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Panie, nie postępuj z nami według naszych grzechów ani nie odpłacaj nam według win naszych.

Nie pamiętaj, Panie, dawnych nieprawości naszych. Niech rychło wyjdzie ku nam miłosierdzie Twoje, bo jesteśmy bardzo nieszczęśliwi. Tu się przyklęka

✠ Wspomóż nas, Boże, nasz Zbawicielu, i dla chwały imienia Twego wybaw nas, Panie, i odpuść nam grzechy dla imienia Twego.

Ewangelia (Mt 6:16-21)

In illo témpore: Dixit Iesus discíplulis suis: Cum ieunátis, nolíte fieri, sicut hypocritæ, tristes. Exterminant enim fácies suas, ut appareant homínibus ieunántes.

Onego czasu: Mówił Jezus uczniom swoim: «Gdy pościcie, nie bądźcie smutni jak obłudnicy. Twarze bowiem swoje wyniszczają, aby okazali ludziom, że poszczą.

Amen, dico vobis, quia receperunt mercedem suam. Tu autem, cum ieiunas, unge caput tuum, et faciem tuam lava, ne videaris hominibus ieiunans, sed Patri tuo, qui est in abscondito: et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: ubi aerugo et tineae demolitur: et ubi fures effodiunt et furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in coelo: ubi neque aerugo neque tineae demolitur; et ubi fures non effodiunt nec furantur. Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est et cor tuum.

Zaprawdę powiadam wam, że wzięli nagrodę swoją. Ale ty, gdy pościsz, namaść głowę swoją i obmyj oblicze swoje, abyś nie okazał ludziom, że pościsz, ale Ojcu twojemu, który jest w skrytości. A Ojciec twój, który widzi w skrytości, odda tobie. Nie skarbcie sobie skarbów na ziemi, gdzie rdza i mól psuje i gdzie złodzieje wykopują i kradną. Ale skarbcie sobie skarby w niebie, gdzie ani rdza zepsuje, ani mól stoczy i gdzie złodzieje nie wykopują ani kradną. Albowiem gdzie jest skarb twój, tam i serce twoje».

Offertorium (Ps 29:2-3)

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, nec delectásti inimícos meos super me: Dómine, clamávi ad te, et sanásti me.

Sławić Cię będę, Panie, bo mnie wybawiłeś i nie sprawiłeś ze mnie uciechy mojemu wrogom. Panie, do Ciebie wołałem, a Tyś mnie uzdrowił.

Pieśń

1. Bądź mi litościw, Boże nieskończony,
Według wielkiego miłosierdzia Twego.
Według litości Twej niepoliczonej
Chciej zmazać mnóstwo przewinienia mego.

2. Obmyj mię z złości, obmyj tej godziny,
Oczyść mię z brudu, w którym grzech mię trzyma;
Bo ja poznaję wielkość mojej winy
I grzech mój zawsze przed moimi oczyma.

3. Opuść! przed Tobą grzech mój popełniony,
Boś przyrzekł, że ta kara ujdzie głowa,
Którą przyniesie grzesznik uniżony,
By nie mówiono, że nie trzymasz słowa.

4. Odwróć twarz Twoją od przestępstwa mego
I wszystkie moje pomaż nieprawości;
Stwórz serce czyste, warte Boga swego,
A ducha prawdy w moje wlej wnętrzości.

5. Nie oddalaj mię od ojcowskiej twarzy,
Nie chciej mi bronić Twojego natchnienia;
Wróć radość, którą niewinność nas darzy
I racz mię w duchu utwierdzić rządzenia.

Sekreta

Fac nos, quæsumus, Dómine, his munéribus offeréndis conveniénter aptári: quibus ipsíus venerábilis sacraménti celebrámus exórdium.

Spraw, prosimy Cię, Panie, abyśmy należycie się usposobili do ofiarowania Tobie tych darów, przez które obchodzimy początek czcigodnego misterium postu.

Prefacja Wielkopostna.

Communio (Ps 1:2,3)

Qui meditábitur in lege Dómini die ac nocte, dabit fructum suum in témpore suo.

Kto rozważa Prawo Pańskie dniem i nocą, ten wyda owoc w swym czasie.

Pieśń

Hymn.
2.

A

u- di, be-nígne Cón-di-tor, Nóstras pré-ces cum flé-ti-bus, In hoc

sá-cro je-jú-ni- o Fú-sas quadra-ge-ná-ri- o.

2. Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

4. Concéde nóstrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Ieiúna corda críminum.

3. Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

5. Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.
Amen.

Pieśń

1. Witam Cię, witam Przenajświętsze Ciało,
któreś na krzyżu sromotnie wisiało
Za nasze winy, Synu jedyny,
Ojca wiecznego, Boga prawego,
Zbawicielu świata.

2. Dajem Ci pokłon, Bogu prawdziwemu,
W tym Sakramencie dziwnie zakrytemu;
Żebrzem litości i Twej miłości,
Byś gniew swój srogi, o Jezu drogi,
Pohamować raczył.

3. Zmiłuj się, zmiłuj nad nami grzesznymi,
Nie racz pogardzać prośbami naszymi;
Zgrom hardych siły, daj pokój miły,
Wyniszcz złe rady, wykorzeń zdrady
Spośród ludu swego.

4. A kiedy przyjdzie z światem tym
rozstanie,
Ratuj nas, ratuj, dobrotliwy Panie!
Niech z Ciała Twego, Przenajświętszego
Posilek mamy i oglądamy
Ciebie łaskawego. Amen.

Modlitwa po Komunii

Percépta nobis, Dómine, præbeant sacra-
ménta subsidium: ut tibi grata sint nostra
ieiúnia, et nobis proficiant ad medélam.

Niech nas wspomaga, Panie, przyjęty Sa-
krament, aby nasze posty były miłe Tobie,
a nam przyniosły wyleczenie.

Modlitwa nad ludem

Humiliáte cápita vestra Deo.

Pochylcie głowy wasze przed Bogiem.

Inclinántes se, Dómine, maiestáti tuæ,
propitiátus inténde: ut, qui divíno múnere
sunt refécti, coeléstibus semper nutriántur
auxíliis.

Wejrzyj łaskawie, o Panie, na wiernych,
którzy chylą się przed Twoim majestatem,
aby posileni Boskim darem zawsze byli
podtrzymywani niebieską pomocą.

Antyfona

Ave, Regína cælórum,
Ave, Dómina Angelórum:
Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

Pieśń na wyjście

5.

A t-tén-de Dó-mi-ne, et mi-se-ré-re, qui- a peccá-vimus tí-bi.

1. Ad te Rex súm-me, óm-ni- um Re-dém-ptor, ó-cu-los nó-stros sub-le-vá-mus

flén-tes: exáu-di, Chrí-ste, sup-pli-cántum pré-ces. *R.* Attén-de.

2. Déx-ter-a Pá-tris, lá-pis an-gu-lá-ris,
vía sa-lú-tis, iá-nua cae-lés-tis,
á-blue nó-stri má-cu-las del-í-cti. *R.* Attén-de.

3. Ro-gá-mus, Dé-us, tú-am ma-iestá-tem:
á-ur-i-bus sá-cris gé-mi-tus exáu-di: crí-mi-na nó-
stra plá-ci-dus in-dúl-ge. *R.* Attén-de.

4. Tí-bi fa-témur crí-mi-na ad-mís-sa:
con-trí-to cór-de pá-n-di-mus oc-cúl-ta:
túa Re-dém-ptor, pí-e-tas ignó-scat.
R. Attén-de.

5. In-no-cens cá-ptus, nec re-pú-gnans dú-ctus,
tést-i-bus fá-l-sis pro ím-pi-is dam-ná-tus:
quos re-de-místi, tu con-sér-va, Chrí-ste.
R. Attén-de.

